

Back Bernátot felsőházi taggá, dr. Berecz Jánost póttaggá választotta a szerdai közgyűlés

Bokor Pál lemondott a jelöltségről

(A Délmagyarország munkatársától.) Szerdán ismét ünnepi díszbe öltözködött a szegedi városháza. Színes zászlók jelezték már messziről, hogy az új közgyűlés felsőházi tagot választ. Piros futószőnyeg, disznóvények, díszruhás várnagy, sziporkázó csillárok, ünnepi feketébe öltözött városatyák és zsufolt pad-sorok fenn, a közgyűlési teremben. A szocialista városatyák padja azonban üres maradt. A munkásság képviselői nem jelentek meg a felsőházi tagválasztásra összehívott közgyűlésen.

Negyedtizenkettő előtt néhány perccel vonult be dr. Aigner Károly főispánnal az élén a város tanácsa és elfoglalta az elnöki emelvényt.

dr. Aigner Károly főispán

A főispán előjában bejelentette, hogy Petrik Antal a XIII. kerületben nyert városatyai mandátumáról lemondott és a polgármester helyébe a megválasztott első póttagot, Takács Bélát hívta be. A főispán ezután bejelentette, hogy Várhelyi József prelátsától levelet kapott és azt most kötelességszerűen a törvényhatósági bizottság tájékoztatása céljából a közgyűlés elé terjeszti. Várhelyi preláts levelet, amelyben bejelenti, hogy nem vállalja a neki szánt felsőházi tagságot, dr. Tóth Béla főjegyző olvassa föl. A levél fölolvassása közben a közgyűlés tagjai lelkesen ünnepelték Szeged közszeretében álló főpapját.

A főjegyző ezután a kisgyűlés javaslatát ismertette. Elmondotta, hogy a polgármester előterjesztésére a kisgyűlés

begavári Back Bernátot jelölte a felsőházi tagságra

egyhangu határozattal. Felolvasta a főjegyző a kisgyűlési határozat, illetve a polgármesteri előterjesztés indoklását, amely méltatta Back Bernát közéleti munkásságát és vázolta azokat az okokat, amelyek Back Bernátot alkalmassá teszik erre a felsőházi mandátumra.

Az előterjesztést a közgyűlés lelkes éljenzéssel fogadta, a főispán pedig elrendelte a néyszerinti

líkos szavazást,

mivel a törvény kötelezővé teszi a szavazás elrendelését olyan esetekben is, amikor tulajdonképpen nincs ellenjelölt. Három szavazóbizottságot alakított a főispán és három urnát állítottak fel, amelyeknél azonnal megkezdődött a szavazás. Háromnegyed 12 volt, amikor a főispán kihirdette az eredményt.

Leadtak 130 szavazatot, ebből három érvénytelen volt, 124-et kapott Back Bernát, dr. Berecz János egyet, Bokor Pál egyet és viléz Gárgyán Imre egyet. A főispán így Back Bernátot megválasztott felsőházi taggá jelentette ki.

Most került sor

a felsőházi póttag

megválasztására. Dr. Tóth Béla főjegyző bejelentette, hogy a kisgyűlés Bokor Pál nyugalmazott polgármester helyettesét jelölte erre a mandátumra.

dr. Tóth Béla

— Bokor Pál negyvennégy évig állt a város szolgálatában — mondotta a főjegyző —, puritán gondolkodású, kitartó főtisztviselője volt a városnak, aki hosszú közszolgálatával kiérdemelte azt a dekórumot, amelyet a felsőházi póttaggá jelent. Ezért kéri Bokor Pál megválasztását. (Általános éljenzés.)

Dr. Aigner főispán ezután bejelentette, hogy Bokor Páltól levelet kapott ezzel a jelöléssel kapcsolatban. A levelet, miután a közgyűlésnek is szót, dr. Tóth Béla főjegyzővel olvasatja fel a főispán.

Bokor Pál ebben a levélben köszönetet mond a kisgyűlésnek, amiért őt jelölte a felsőházi póttagságra, a megváltozott viszonyok mégis arra készítelik, hogy elhárítsa magától ezt a megbízatást és lemondásával lehetővé tegye a póttag egyhangu megválasztását.

Körmendy Mátyás javaslatára elhatározta a közgyűlés, hogy a néma csöndben fölolvasson levelet szószerint jegyzőkönyvbe aktatartja, a főispán pedig bejelentette, hogy miután

Bokor Pál visszalépett

és így a kisgyűlésnek jelöltje nincs, bárkire lehet szavazni.

— Figyelmeztetem azonban a törvényhatósági bizottságot — mondotta később a főispán —, hogy a Bokor Pálra leadott szavazatok érvénytelenek lesznek, mivel rája, lemondása következtében nem lehet szavazni!

— Éljen Bokor Pál! — kiáltották többen.

— Éljen Berecz János! — hangzott később fel a jelszó a közgyűlési teremben és a törvényhatósági bizottság most a professzor mellett tüntetett.

A szavazás ismét három urnánál folyt le. Leadtak 134 szavazatot, ebből 5 érvénytelen.

Berecz János kapott 120-at, dr. Dobay Gyula 4-et, Bokor Pál 3-at, Lajner Dezső 1-et és Kiss Ferenc 1-et.

Dr. Kószó István vezetésével küldöttség hívta meg a közgyűlési terembe a főispán hivatalában tartózkodó Back Bernátot és dr. Berecz Jánost. A közgyűlés éljenzéssel és felállással üdvözölte Szeged felsőházi tagját és póttagját, akik az elnöki emelvény előtt, a főispánnal szemben állottak meg. A főispán néhány szóval üdvözölte a megválasztottakat és kérte, hogy új megbízatásukat mindig a város érdekeinek szolgálatára használják fel.

begavári Back Bernát

Back Bernát hosszabb beszédben válaszolt a főispán üdvözlő szavaira. Megköszönte azt a bizalmat, amely a közgyűlésen megnyilatkozott irányában. Aggodalom tölti el azonban, amikor arra gondol, hogy lesz-e elég képessége megbízatásához, amely az ország legkiválóbbjaival állítja egy sorba. Meggyőződése szerint az országos politika legfontosabb problémája a gazdasági helyzet szanálása. A felsőházban is ebben az irányban szándékozik dolgozni az ország és a város érdekében. Beszéd ezután a gazdasági válság okairól, amelyek között

egyik legfontosabbnak a buzakrizist tartja. A magyar buza ma nem olyan jó minőségű, mint volt a háború előtt, a minőségskálán megelőzte az amerikai buza. A magyar buza csak akkor talál külföldi vevőre, ha legalább hat pengővel olcsóbb, mint az amerikai. A legfontosabb tehát az, hogy a magyar buza minőségét javítsuk, ami együtt jár a termelés fokozásával is, így kettős haszon származik belőle: ismét versenyképes lesz a külföldi piacokon és csökken a termelés költsége is. Ha ez sikerült, akkor a gazdasági krízis egyik főoka megszűnik.

Back Bernát ezután arról beszélt, hogy a jugoszláv tiszai buza még a magyar buzánál is olcsóbb körülbelül egy pengővel. A magyar közgazdaság minden külföldi piacon érzi a jugoszláv buza versenyét. Ez még jobban nyomja a magyar buza árát. Arra kell tehát törekedni, hogy

Magyarország Jugoszláviával az egy-séges ekszportárak tekintetében valami megállapodásra jusson.

Mivel kétségtelen, hogy Jugoszláviának Magyarországgal teljesen azonos ekszportérdekelt vannak, ennek a megállapodásnak a megteremtése nem ütközhet nagyobb nehézségekbe. Ezt a problémát már a kereskedelmi szerződések tárgyalása alkalmával meg kellene oldani. (Helyeslés.)

— Sokkal erősebbek vagyunk — mondotta Back Bernát élénk helyeslés közben —, ha együtt küzdünk, mintha egymással szemben állunk. Nem kívánok most politikai vonatkozású kérdésekről beszélni, felvetem mégis azt a kérdést, hogy

nem volna-e helyes, ha egymás mellett állana Magyarország Jugoszláviával. Kizártnak tartom, hogy Jugoszlávia politikailag ellenfelünk maradjon, ha felismeri közös közgazdasági érdekeinket.

Ha ez a közeledés megvalósulna, azzal az országot fogtató gyűrűként körülzáró kis-antánton széles rést lehetne ütni.

Back Bernát ezután a tarifakérdésről beszélt. Elmondotta, hogy a felsőházban többször sürgette a kormányt a tarifakérdés rendezéséért, mert

a magyar termények ekszportálását a drága tarifa is megnehezíti.

Olcsó viziutat kellene és lehetne is biztosítani a magyar mezőgazdaság számára.

Ezen a téren a kormányt mulasztások terhelik.

Fizikailag megvan a jó és olcsó viziut a Tiszán és a Dunán keresztül Galacig, ahonnan a magyar árut átrakással már el lehet szállítani akár Hamburgba, akár Londonba. A mai viszonyok között azonban ez a viziut hónapokig tart. Hogy használható legyen, meg kellene szervezni a szállítást, rendszeres hajójáratokkal, átrakó raktárakkal és felszerelésekkel Galacban. Ezt az utat a kormánynak sürgősen ki kellene építenie. Mindenféleképpen fel kell készülni arra a harcra, amely a buza körül folyik világszerte, amelynek még az elején vagyunk és amelyre a konkurens Amerika igen erősen készülődik. Helyesli azt a tervet, hogy a gazdák számára raktárakat akarnak építeni és kölcsönöket akarják kármentesíteni őket a gyors terményértékesítés káráitól.

Végül arról beszélt Back Bernát, hogy az új közlekedési lehetőségek megteremtésén kívül a város régi forgalmának visszanyeréséhez az is szükséges lenne, hogy

a város és az utódállamok közötti közlekedés adminisztrációs nehézségei megszűnjének.

A vizumkényszer megszüntetése segítene valamilyen helyzeten, de fölveti azt a gondolatot, hogy

a határokon széles semleges zóna létesítésével még több eredményt érhetne el

ezen a téren az ország. A semleges zónák la-

BUTOR

olcsón a készítőnél, közvetlen árát megakartja. — Spitzer Sándor asztalosmester, Margit uca 12. 208

Délmagyarország jegyirodája

KOLLÁR

Pál, a városi zeneiskola művésztanárának zongoraesije

1930. január 23-án, csütörtök este 8 órakor a Tisza-szállóban. Jegyek 1-6 pengőért.